

1986 SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

Šūkis: DIEVAS MŪSŲ PRIEGLAUDA IR STIPRYBĖ

Vysk. Paulius A. Baltakis, OFM

TAUTYBĖ IR RELIGIJA

(Ištrauka iš J. E. vysk. Pauliaus Baltakio pamokslo lietuvių Šv. Juozapo bažnyčioje 1986 m. vasario 16 d.)

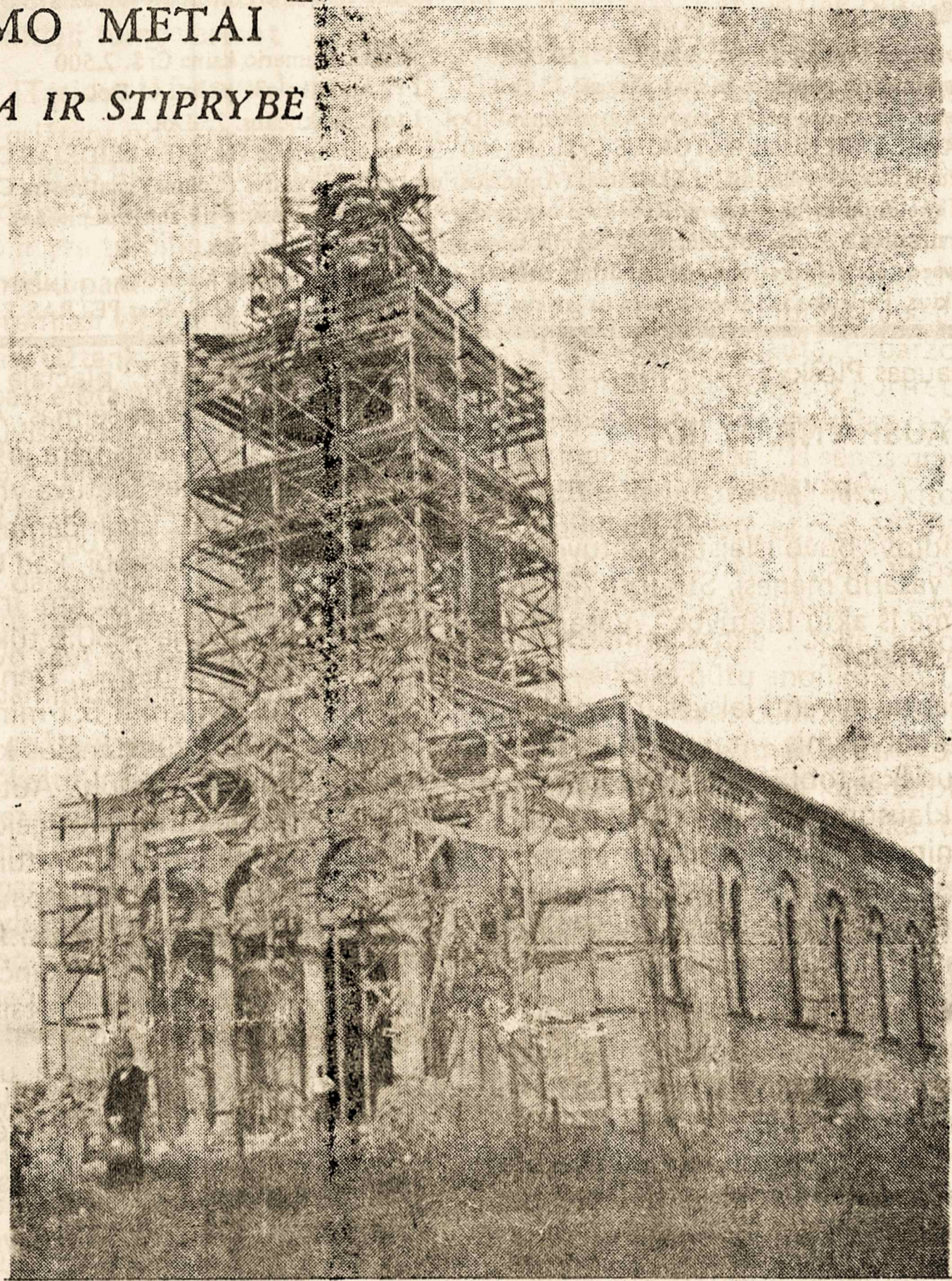
... Praktika rodo, kad išeivijos gyvenime tautybė ir religija yra beveik neatskiriama susijusios, kad nepraktikuojančiam savo religijos yra daug sunkiau išlikti gimtojo krašto piliečiu ir dar sunkiau susipratusių lietuvių patrijotų, jaučiančių pareigą pagelbėti vergijoje kenčiančiai tautai.

Aš dar mažai pažįstu Brazilijos bei kitų Pietų Amerikos lietuvių gyvenimą, bet esu liudininkas, kaip daugelis JAV-bių senosios emigracijos lietuvių kolonijų, kurios neturėjo savų lietuviškų parapijų, išnyko ir liko prarastos Lietuvai ir Bažnyčiai.

Tai pradeda suprasti ne tik įvairių kraštų Bažnytinė vadovybė, bet ir civilinė valdžia. Pavyzdžiui: Po antrojo pasaulinio karo Australijos valdžia ir vyskupai norėjo per greitai suldyti visas imigrantų grupes ir neleido steigti tautinių parapijų. Bet jie greit suprato, kad ta jų politika yra klaidinga: žmonės, neturėdami savų bažnyčių, apleido religijos praktikavimą, pradėjo besaikiai gerti, tapo valstybei našta. Tad šiandien Australija įvairiais būdais remia imigrantų religinę, tautinę ir kultūrinę veiklą.

Panašiai yra ir kituose kraštuose. Praėjusiais metais, kai šventėme šv. Kazimiero jubiliejų, Kanados valdžia šv. Kazimiero operos pastatymui paskyrė 40.000 kan. dolerių. O JAV vyskupai, savo 1980 metų ganytojiškame laiške reikalauja, kad būtų atkreiptas dėmesys į etninių grupių religinius ir kultūrinius poreikius, ir kad tautinės parapijos būtų ne vien religiniai, bet sykiu ir tautiniai bei kultūriniai centrai.

Kas liečia Bažnyčią bendrai, ji nuo pat pradžios suprato, kad žmogus nėra koks nors bedvasis internacionalas, kad pilnam natūraliam ir krikščioniškam išsivystymui ir subrendimui yra reikalinga jo prigimčiai ir būdai atitinkama tautinio, kultūrinio ir socialinio klimato aplinkuma. Todėl nuo pat pirmųjų krikščionybės dienų buvo atsižvelgiama į žmonių skirtingus tautinius, kultūrinius ir socialinius poreikius...



V. ZELINOS bažnyčios statyba eina prie galo. "Bažnyčia pastatė mūsų tėvai ir seneliai. Pastatė pirma, negu sau pasistatė, kad ir kuklius, gyvenamus namelius". (K.J.Šeškevičius)

Po antrojo pasaulinio karo, laisvąjį pasaulį užplūdus naujai politinių pabėgėlių bangai, Pop. Pijus XII specialia enciklika "Exul familia" priminė vyskupam, kad "kiekvienas žmogus turi įgimtą teisę girdėti Dievo žodį gimtąja kalba".

Po II pasaulinio karo vien tik JAV-bėse veikė 1535 tautinės parapijos, kurių tarpe 103 lietuviškos. Jų yra ir kitur. Tarp jų ir ši jūsų šv. Juozapo bažnyčia, jūsų tėvų ir senelių pastatyta prieš 50 metų.

Bet kas yra parapija?

Parapiją galima aptarti įvairiai, tačiau tiksliausias, trumpas aptarimas turėtų būti šis: Krikščionių bendruomeninė šeima kaip Visuotinės Bažnyčios dalis, kurioje Kristus mums, kiekvienam atskirai, pritaiko Kalvarijos Kalne savo kančia ir mirtimi pelnytą išganymą...

(Plačiau apie Bažnyčią ir parapijos paskirtį J. Eksk. vyskupas kalbės Lietuvių Katalikų Konferencijoje Lituanikoje vasario 21-23 dd.).

JAV SEKRETORIAUS SHULTZO SVEIKINIMAI LATVIAMS NEPRIKLAUSOMYBĖS PROGA

Latvijos nepriklausomybės 67-ųjų metinių proga, JAV-ių Valstybės Sekretorius George P. Shultz spalio 21 d. laišku pasveikino latvių Charge d'Affaires Vašingtone Anatolį Dinbergą. Laiske rašoma: "Tai, kad latvių tauta per 45 sovietinės okupacijos metų nenustojo troškusi tautinės ir valstybinės (national) laisvės, gyvai patvirtina tos tautos narsą ir moralinę stiprybę. Mes pasimokėme iš jūsų pavyzdžio ir visais atvejais ir toliau remsime visų tautų būtiną teisę paspręsti savo likimą". (ELTA)

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$.150.0000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 250.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr. 10.000

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Ravarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 2.500

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 200.000

Mindaugas Pleškys

AUŠRA NR. 47 (87)

Apžvalga

Leidinyas buvo išleistas Lietuvoje 1985 vasario mėnesį. Straipsnyje "Neišleiskime iš akių Lietuvos", Vasario 16 proga sakoma:

"Tautai gyventi laisvės ir nepriklausomybės sąlygomis — tai normaliai augti, visapusiškai tobulėti. Drauge valstybinė nepriklausomybė — kiekvienos tautos dvasinio subrendimo 'pilnametystės' garbės žymė. Todėl valstybinės nepriklausomybės netekimas — didelė nelaimė tautai: jos orumo pažeidimas ir net pavojus pačiai jos egzistencijai".

Straipsnis ragina žmones išlaikyti tautinį sąmoningumą ir didinti rezistencijos pastangas. Kaip, pavyzdžiui, yra paminėti ne vien tik tie, kurie kovojo už Lietuvos laisvę su ginklu rankoje, bet ir tie, kurie rūpinasi jos švietimu ir kultūros pakilimu. Straipsnyje yra išreikšta visų dėmesio verta nuomonė:

"Pirmiausiai svarbu įsisąmoninti, kad joks išorinis žmogaus ar tautos pavergimas neuždeda retežių žmogaus sielai. Savo dvasioje žmogus gali ir toliau pasilikti laisvas, t.y. gali laisvai mąstyti, formuoti savo pažiūras, įsitikinimus, idėjas, ugdyti patriotinius troškimus, idealus, branginti tautines vertybes, puoselėti meilę joms. O tai sudaro asmenybės laikysenos ir veiklos pagrindą. Nebus patriotinio vidaus, nebus patriotinės veiklos, nes tik laisvės meilė skatina ir laisvės veiklą".

Toliau yra užsiminta, kad tie, kurie turi išugdę patriotinį vidų, suras ir būdus prasmingai patriotinei veiklai kartu su savo vienminčiais. Patriotiškai nusi-teikę tėvai suras priemones uždegti tėvynės meilę savo vaikų širdyse, kad jie

nenorėtų važiuoti į "plačiąją tėvynę" ir vengtų kurti mišrias šeimas. Autoriaus nuomone, lietuviams nėra jokio reikalo kitur važiuoti, nes Lietuva yra retai apgyventas kraštas. Lygindamas su kitom valstybėmis, jis pastebi, kad Olandija turi 41,1 tūkstantį kv. km. ir 14.2 min. gyventojų, Belgija — 30.5 tūkstančius kv.km ir 9.85 min. gyv., Danija — 43 tūkstančius kv. km ir 5.1 min. gyv., Lietuva — 65.2 tūkstančius kv. km ir tik 3,42 min. gyventojų. Autorius ragina tuos, kurie dirba pavergėjo tarnyboje, pasistengti papuošti ar praturtinti Lietuvą ir taip palengvinti priespaudos našta. Žmonės yra raginami neatsiskirti nuo Bažnyčios, nes dėl to nukentčia ir žemiškoji tėvynė. Ateizmas juk tai pavergėjo ideologija.

Lietuvoje yra daug žmonių, kurie kovoja ir kenčia, siekdami laisvės mūsų tėvynei. Vieni iš jų yra Angelė Račaitė-Paškauskienė, kuri, tebūdama 36 metų amžiaus, 1985.01.07 iškeliavo amžinybėn, palikdama vyrą ir du mokyklinio amžiaus vaikus. Angelė pakliuvo KGB nemalonėn 1974.10.14, kai pas ją buvo padaryta krata ir leitenanto Gasperavičiaus nurodymu paimti antitarybiniai lapeliai, eilėraščiai ir pagausinimo priemonės. Angelė buvo išvežta į Lukiškio kalėjimą Vilniuje. Kalėjime Angelė buvo laikoma su kriminalistėmis, bet čia ji neilgai išbuvo. 1975 rugsėjo 3 tėvams buvo pranešta, kad Angelė perkeliama į psichgydyklą Kaune, Kosmos gatvėje. Tai gana dažna susidorojimo priemonė su žmonėmis, kurie išdrįsta kovoti su valdžia. Net ir Romas Kalanta buvo apšauktas bepročiu po to kai jis susidegino, reikalaudamas laisvės Lietuvai, Beprotamyje Angelė buvo prievarta gydoma, leidžiant j jos kūną vaistus. Vienas iš Angelės eilėraščių, kuris nepateko į saugumo rankas, liudija, kokie žmonės dabar yra apšaukiami bepročiais:

Laisvę reikia patiems išsvajot, iškovot.
Laisvės nieks neatneš ant sparnų.
Lietuva, Lietuva, laikas tau prisikelti
Pavergėjus išvyt iš namų.

Kviečia Vytauto kelias,
Protėvių šauksmą girdi?
Dega naktį žvaigždės,
Žeria jos ugnį širdy.

Laisvę reikia patiems išsvajot, iškovot.
Laisvės nieks neatneš ant sparnų.
Lietuva, Lietuva, būk didinga laisva.
Laikas tau prisikelti, Lietuva.

Stalino laikais žmonės dažnai dingdavo naktį, ir niekas apie juos daugiau nieko nebegirdėdavo, o išsigandę bendradarbiai elgdavosi lyg to žmogaus net būte nebuvo. Atrodo, kad saugumas vėl nori šią tradiciją atgaivinti. 1985.01.17, vakare, 21 val. 30 min. Bitininkų gatvėje, prie Botanikos sodo, buvo sustabdytas žemės ūkio akademijos docentas 73 m. Antanas Patackas. Patacką bandė įsodinti į automobilį, bet jam pasisėkė atkreipti praeivių dėmesį, kai jis pradėjo šaukti, kad jį "banditai" užpuolė. Pasi-naudodamas proga, kai saugumiečiai buvo priversti aiškintis su praeiviais, Patackas pasišalino ir iki šiol liko nesuimtas.

Aušroje yra perduodama gana ilga apžvalga iš užsienio radijo laidų Vasario 16-osios proga. Čia yra paminėti įvairūs politikų pareiškimai ir lietuvių visuomenės veikėjų pasisakymai. R. Valys straipsnyje "Prie Prezidento kapo" 100 metų proga nuo prezidento Aleksandro Stulginskio gimimo trumpai apžvelgia jo gyvenimą ir veiklą. Jis mums primena, kad A. Stulginskis buvo antras Lietuvos Respublikos prezidentas. Steigiamojo seimo pirmininkas ir 1918.06.16 Nepriklausomybės Akto signataras. A. Stulginskis kartu su žmona buvo rusų išvežtas į Sibirą 1941.06.16 ir ten išbuvo 15 metų, kol vėl jam buvo leista grįžti į Lietuvą. A. Stulginskis mirė 1969.09.26 ir yra palaidotas Kaune. Paminėtas kapi-nėse.

Kregždutė savo straipsnyje "Meilė fikcijai" stengiasi atitaisyti sąmoningus prasilenkimus su tiesa Aldonos Urbonienės straipsnyje "Ilgas kelias į meilę", kuris buvo išspausdintas "Valstiečių laikraštyje" neujametiniame numeryje. Urbonienė teigia, kad Bažnyčia mokiusi neapkęsti žydų už Kristaus nužudymą, nors pati sakosi labai silpnai težinanti tikėjimo tiesas. Kregždutė atsako, kad katalikai neskirsto pasaulio į fašistus ir komunistus.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

ius, liaudį ir išnaudotojus. Žmogaus vertę ir sukurtą sistemų vertę apsprendžia dorovės principai. Būtų dar galima pridėti, kad šie principai yra taikomi visiems vienodai ir išrinktųjų nėra. Be to, katalikai teigia, kad priemonės nepateisina tikslo, o tai nėra tiesa komunistinėje sistemoje.

Reaguodami į Urbonienės prisiminimus, kaip tarybinės armijos karininkas su ašaromis akyse 1946 m. prašė suklaidintiems pasakyti, kad išeitų iš miškų ir nustotų žudyti žmones, Kregždutė primena, kad tas žudynes partizanų vardu dažnai vykdė patys enkavedistai. Ji pastebi, kad į miškus ėjo daugiausiai jaunimas, kuris nenorėjo tarnauti okupacinėje armijoje, o tą jaunimą rėmė visa liaudis. Kitaip partizanai nebūtų išsilaikę miškuose 10 metų (1944-1954) be užsienio paramos. Norintiems susidaryti partizaninių kovų vaizdą, Kregždute pateikia oficialios statistikos iš LKP CK archyvo 1771 aplanko. Ten rašoma, kad nuo 1944 liepos iki 1945 gruodžio likviduos 1067 antitarybinės pagrindinės organizacijos ir grupės, 839 banditų grupės, 11,870 kontrarevoliucionierių. Tuo tarpu per visus karo metus težuvo 1472 tarybiniai partizanai, kovodami su naciais.

Nauji protesto pareiškimai Lietuvoje rašomi toliau. Jų bendras turinys toks:

"Labai prašome nepersekioti taip labai mums brangių ir Lietuvai reikalingų kunigų ir reikalaujame kuo greičiau paleisti kun. A. Svarinską, kun. S. Tamkevičių, vėliausiai suimtą Kybartų parapijos vikarą kun. J. Matulionį bei uolų Kybartų bažnyčios patarnautoją R. Žemaitį".

Po protestais pasirašė dešimtys tūkstančių Lietuvos tikinčiųjų. Kiti rašiniai, išspausdinti Aušroje, yra Gaudvilės trumpas prozos darbas "Tu esi Lietuva", V. Kerniaus eilės "Ar tai tu vadines Lietuvą?" ir Vitalio ilga recenzija S. Mokuvičienės straipsnio "Neteisybės žaizda tebekraujuoja", išspausdinto "Komjainimo tiesoje" 1983.12.03, pavadinto "Vienoje rankoje rožančius, kitoje – vėzdą". Apie šį straipsnį esame plačiai rašę šitame skyriuje, net paskirdami jam vieną atskirą rašinį.

RESTORANAS



VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6848
SÃO CAETANO DO SUL

Kazys Bradūnas

SOSTINĖS BAŽNYČIŲ ISTORIJA IR DABARTIS

Broniaus Kviklio "Lietuvos bažnyčių" penktąjį tomą vartant

(Tęsinys iš 5-to nr.)

O grįžtant prie žmonių, kurie okupacijos metais liko ištikimi Dievui ir Tėvynei, reikia giliai atsidusti: kiek vis dėlto buvo ir yra tų pilkųjų didvyrių, kuriems gigantiški paminklai nestatomi, bet kuriais remiasi visa mūsų religinė ir tautinė ateitis. Užtenka tik pažvelgti į šiame tome paskelbtą Vilniaus arkivyskupijos (lietuviškosios dalies) dvasininkų martirologiją ir lietuvių kunigų bei šiaip susipratusių lietuvių katalikų veikla Vilniaus krašte lenkų ir kitokių okupacijų metais. Kiek daug daryta, nepaisant nieko, išsižadant tiesiog savęs religinių įsitikinimų ir savo tautos labui. Tebūna jiems amžinas paminklas bent ši knyga.

O grįžtant vėl prie didžiausio šios knygos "kaltininko" Broniaus Kviklio, sunku net suvokti, kaip jis galėjo palyginti trumpu laiku, tokiomis aplinkybėmis, suorganizuoti visos medžiagos, ypač gausybės nuotraukų, sukaupimą, netik kur nors matytą, bet ir niekur neaptiktą, naujausių, šiandieninių. Turint mintį ir laiką, ir vos pakeliamą apsikrovimą darbu, negali žmogus per daug purkštauti, radęs knygos puslapiuose ir tam tikrų nelygumų bei neapsižiūrėjimų, kurių, siekiant veikalo tobulumo, galėjo ir nebūti. Ne vienu atveju pirštą reikėtų kreipti nebūtinai į patį leidinio autorių. Sakysim, kalbos reikalas. Paliktą tokių ir panašių neapsižiūrėjimų: rašoma "pakeitimų pasėkoje" o reikia rašyti "dėl įvykusių pakeitimų"; rašoma "žymi dalimi", reikia – žymia dalimi"; rašoma "autorius be ne pirmasis", reikia "autorius bene pirmasis"; rašoma: "vyskupų katedros be įplaukimų", reikėtų "be įplaukų"; rašoma "kelius kartus", turėtų būti "kelis kartus"; rašoma "išsivežė įkaitais... kelioliką lenkų", reikia "keliolika lenkų"; rašoma "įgrįso", reikia "įgrįso"; rašoma "klasiniame stiliuje", reikia "klasikiniame stiliuje"; rašoma "freska", reikia "freskos"; rašoma "metamorfozų", reikia "metamorfozių"; rašoma "Po šiuo altoriumi esąs rūšys, kaip padavimas sako, būk išlikęs iš senosios lietuvių tikybos laikų", turi būti "neva išlikęs iš senosios lietuvių tikybos

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

laikų"; rašoma "monumentališka" geriau "monumentali"; rašoma "taip vadinama "Mažojo baroko salė", reikia "vadinama "Mažojo baroko salė". Gal čia vienur kitur yra ir ne kalbos, o korektūros klaida. Bet vis tiek būtų geriau, kad ir vieny, ir kitų nebūtų.

Pasitaiko nenuoseklumo bei tam tikrų netikslumų ir iliustracijų parašuose. Vienur iliustracijų šaltiniai, paveikslų autoriai gražiai nurodomi, kitur tų nuorodų pasigendame. Štai sakysim, 31 psl. matome pieštą Jogailos portretą: karalius su barzda, o įprasta Jogailą visur matyti, kaip ir Vytautą, bebarzdį. Iš kur paimtas toks Jogailos portretas niekur nepasakyta. Prie graviūrų dažnai pasitenkinama pastaba "Iš senos graviūros". Galbūt apie iliustraciją nieko kito ir nebuvo galima sužinoti, bet jei šaltinis buvo, reikėjo jį pažymėti. Tomo 30 psl. rodomas paveikslas, pavadintas "Lizdeika aiškina Gedimino sapną". Jokio autoriaus, lyg paveikslas būtų anoniminis. O iš tikrųjų tai yra garsaus dailininko M. E. Andriolio darbas. Lietuvių centrinio komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti Vilniuje (1915-1918 m.) nuotrauka rodoma 161 puslapyje. Pirmoje eilėje šalia Basanavičiaus, sėdi ir Antanas Smetona. Tačiau paraše tarp visų kitų pavardžių Smetonos visai nėra. Abejotume ir 101 puslapyje matomo graviūrinio piešinio parašu: "Supravoroslavintas Bernardinų vienuolynas. ("Belorussija į Litva", 1980)". Tuo tarpu ten regime Vilniuje populiariai vadinamą Algirdo cerkvę, kurią jis, sakoma, pastatęs savo žmonai pravoslavai Jučijonai. Vienur kitur pasitaiko ir tam tikrų teksto prieštaravimų, neišlyginimų. Štai 211 puslapyje sakoma: "Mindaugui atsimitus nuo krikšto..." O 26 puslapyje J. Dainauskas teigia: "Tačiau jokie ano meto šaltiniai nepateikia jokių duomenų, kad tai būtų religinė apostalija. Iš esmės tai buvo vien Mindaugo atsitraukimas (1261 m.) nuo sąjungos su Livonijos ordinu". Tai tiek čia tų "priekabių".

Tačiau savo visuma šis "Lietuvos bažnyčių" V-tasis tomas yra toks, kad jis būtinas kiekvienai lietuviškai paštojei, kurioje dar gruzda tautinio ir religinio sąmoningumo žarijos. Kai gyvendami laisvuose Vakaruose, esame jau įpratę į visokias turistines ir piligrimines keliones, tai pati prasmingiausia religinė ir tautinė kelionė kiekvienam iš mūsų turėtų būti skrydis šios knygos puslapiais į patį Vilnių. Maldininko ir tautinio turisto laisva kelionė, kelionė be jokios baimės, be muitinių ir be okupanto "maloningos" vizos.

"DRAUGAS"

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI-
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

NEILINĖ ASMENYBĖ

Kun. ANTANO PERKUMO GYVENIMO BRUOŽAI

1966 metais kun. Antanui Perkumui Venezueloj švenčiant 25 metų kunigystės jubiliejų, Lietuvos Igaliotas Ministeris prie Šv. Sosto, S. Girdvainis, rašė Venezuelos Lietuvių Bendruomenės Centro Valdybos pirmininkui, inž. Vladui Venckui: "Lietuvių tautos istorijoje krikščionybė yra suvaidinusi ir tebevaidina labai svarbų vaidmenį. Ji giliai yra įsišaknijusi mūsų tautoje. Kas jai ištikimai tarnauja, tas tarnauja taipgi visos tautos labui ir jos gražesnei ateičiai". Ir priduria: "Kun. A. Perkumas... pasirinkęs kunigystės kelią, norėjo ir mokėjo sėkmingai atlikti lietuvio pareigą, kuri šiuo metu, kada Lietuvos Valstybė ir Bažnyčia yra engiama, reikalauja didelio pasiaukojimo ir ištvermės".

Sėkmingai atliktą kunigo lietuvio pareigą, kuri šiuo metu reikalauja didelio pasiaukojimo ir ištvermės, plačiai pavaizduoja 1980 metais išleistas Venezuelos lietuvių katalikų veiklos METRAŠTIS "Rožės ir spygliai", kurio ištraukomis čia pasinaudosim. (Red.)

I. ILGAS GYVENIMO KELIAS

Vaikystės dienos

Kun. Antanas Perkumas gimė 1909 metais kovo mėn. 27 dieną Kadagynų kaime, Darbėnų valsčiuje, Kretingos apskrityje, mažajame (5 hektarai) ūkininko šeimoje. Viso 9 vaikai.

Jau nuo pat vaikystės dienų Antanas jautė pašaukimą į kunigus. Visur ir pas visus jis matė tik gėrį; ir tas gėris jau nuo tada buvo užvaldęs Antanuko sielą. 1927 metais pabaigė Palangos progimnaziją. Norėjo išvažiuoti į Italiją ir tapti saleziečiu, bet tam tikslui neturėjo pajamų. Tuo metu Antanuko teta dirbo pas grafą Tiškevičių ir buvo grafienės sekretorė. Savo tetos prašymu ir užtarimu, gavo vasaros metu darbą Palangos kurhauze. Patarnavo svečiams, tvarkė jų dokumentus ir atžymėjo atvažiavimo ir išvažiavimo datą.

Užsidirbęs tiek pinigų, kad užteko apsimokėti kelionei iki Italijos, palieka savo tėvų žemę ir išvažiuoja į Italiją ieškoti pageidaujamos mokyklos. 1932 metais baigia Saleziečių lietuvių gimnaziją. Dar tais pačiais metais gauna iš klieriko Petro Urbaičio kvietimą atvykti į Kiniją misijų darbams Hong Kongo mieste. Pakvietimą su džiaugsmu priėmė. Gavęs iš savo vyriausybės leidimą ir pritarimą, išvažiuoja pradėti jam naują ir visais atžvilgiais nepažįstamą gyvenimą. 1936 metais baigia Hong Kongo filosofiją tarptautinėje Saleziečių Seminarijoje.



Darbėnai, 1924 m.: trečio ir ketvirto skyriaus Liaudies Mokyklos mokinukai. Antanas Perkumas — paskutinis dešinėje — pažymėtas kryžiu.

1941 metais Šanchajaus universitete baigia teologijos fakultetą ir tais pačiais 1941 metais rugsėjo mėn. 20 dieną buvo įšventintas į kunigus. Hong Konge dirbo nepilnamečių vaikų pataisos namuose — auklėtoju.

Nepažįstamam žemyne

Nepažįstamam patekus į Kiniją, atrodė, kad pateko visai į kitą žmonių pasaulį. Skirtinga žmonių rasė ir išvaizda, visuomet pasireiškia koks tai paslaptinumas išvaizdoje, papročiai visai svetimi ir nepažįstami. Jau pirmosios dienos rodė, kad gyvenimas šiame krašte nebus lengvas. Priežastis tame, kad nemokėjo nei kinų, nei anglų kalbos. Svetimtaučiu išmokti kinų kalbą labai sunku. Kalba susideda iš daugelio tūkstančių rašybos ženklų, nors kasdieninėje kalboje naudojama jų tik dalis. Skambėjimas ir ištariamas visai kitoks: kinietis kalbėdamas dainuoja, pakeldamas ir nuleisdamas balsą.

Jų pavardės taip pat buvo pakeistos: iš Petro Urbaičio pasidarė Wong-Ciu Yun, o iš Antano Perkumo Ngan-Sin-Sang. Vėliau suprato, kad nors ir sunki kinų kalba, tačiau ji turi daug logikos.

Klimatas karštas ir drėgnas, maistas visai neįprastas. Dėl visokių sunkumų, kuriuos negalėjo nugalėti, vienas kitas grįžo atgal į Europą; bet kun. Antanas Perkumas, drąsinamas kun. Petro Urbai-

čio, ištvermingai pasiliko.

1936 metais, baigus filozofijos, anglų ir kinų kalbos kursus, visi buvo išsiuntinėti po įvairias Kinijos dalis. Kun. Petras Urbaitis buvo pasiųstas į Šanchajų, o kunigui Antanui Perkumui teko vykti į pačią pietinę Kinijos — Azijos gilumą. Yun-Nano provincija, Kven-Mino miestą, visai netoli nuo paslaptinųjų ir aukščiausiųjų pasaulio Tibeto kalnų.

Gyvenimo pradžia molinėse lūšnelėse

Iš viso buvo trys misininkai: kunigas Kerec - jugoslavai, klierikas Albinas Fernandes — ispanas ir jis, d. klierikas, A. Perkumas, turbūt pirmas etuvis, įkėlęs koją į Azijos gilumą. Vietinis vyskupas De Jong, belgų tautybės, iš anksto jiems buvo parūpinęs gan geroje vietoje žemės sklypą, su nulipais iš molio namukais. Čia visi trys atėjo be pinigų, nemokėdami vietos kuo nors, neturėjo nei pažįstamų, nei prietelių bei užtarėjų. Jų tikslas buvo steigti pradžios ir amatų mokyklos skyrių neturtin jiems vaikams.

Pirmasis darbas buvo išyginti žemę ir nugriauti molines lūšnelėse, kad vaikai turėtų vietos kur žaisti. Mūistą turėjo virtis patys. Kad daugiau turėtų laiko darbei, pasirūpino virėją vardu A-Fu. Pasibaigus pirmai savaitei, juos atlydėjęs kun. Braga, saleziečių provincijolas Kinijoje, parūpino jiems geresnių produktų

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213



FONE: 449-4379

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

pietumis tą dieną visi dirbo sparčiau, tikėdamiesi skaniau pavalgyti. Bet koks buvo nusivylimas, kai atėję į virtuvę pamatė savo virėją A-Fu su opiumo pypke burnoje ir sėdintį prie apgesusios ugnies ant grindų. Alkis visus kankino. Kun. Braga, turėdamas daugiau praktikos, tuojaus išėjo į gatvę ir nupirko 5 duonos kepalukus ir 4 persikus. Buvo taip išalkę, kad kiekvienas savo maisto dalinį skaniai suvalgė.

(Aleksandra Vaisiūnienė, METRAŠTIS)

Laukia ateinančių žaisti vaikų

Atvykę į šį kraštą visi turėjo tik po vieną sutoną ir vienerias kelnes. Todėl su plovimu turėjo daug sunkumų, nes neturėjo pamainos.

Kai kiemas jau buvo sutvarkytas, pradėjo laukti ateinančių žaisti vaikų. Iš pradžių, kaip didieji, taip ir mažieji, jų bijojo. Europietį jie vadino Fan-Kvai-ci (užjūrio velnias). Klierikas Antanas su kitu klieriku pradėjo žaisti sviediniu, kad priviliotų kitus vaikus. Pamažu pradėjo vaikai įsidrąsinti ir galvoti, kad jie ne tokie blogi esą.

Kartą klierikas Antanas pastebėjo, kad trys berniukai įėjo į kiemą ir įlipę į medį pradėjo skinti vaisius. Klierikas Antanas uždarė kiemo vartus ir laukė, kol paskutinis berniukas įlips į medį. Kokia buvo vaikams išgąstis, kai pastebėjo, kad klierikas Antanas juos mato. Vienas iš jų net iškrito iš medžio apimtas baimės. Klierikas Antanas priskynė pats vaisių ir pasiūlė vaikams. Berniukai nustebę, kad klierikas toks geras — net verkti iš džiaugsmo pradėjo. Pirmieji leidai buvo pralaužti ir nuo to laiko klierikas Antanas pasidarė geriausias vaikų draugas. Šiems pirmiesiems talkininkaujant, tuojaus jų kiemas buvo pilnas kinukų, o po vienerių metų savo globėje jau turėjo 300 neturtingų vaikų.

1952 metais, išsiskirdamas su Kinija, kun. Antanas gavo iš Nacionalinės Kinijos Tai-Pei universiteto laišką iš vieno buvusio "vagiliuko". Ją rašė, kad pasiekė Formosą, kur baigė gimnaziją ir socialinių mokslų fakultetą, ir kur dabar profesoriauja. Prieš vedybą apsikrikštijo, pasivadindamas jo — Antano — vardu; jei susilauks vaikų, tai pakrikštys Kazimiero vardu, apie kurį jis anais laikais taip gražiai buvo jiems nupasakojęs.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI



Kun. Antanas Perkumas senovės kinų kariuomenės aprangoje.

Japonas peršauna jam koją

1941 metais japonų kariuomenė apsupo Hong Kongą. Tuo metu kun. A. Perkumas buvo paskirtas mokytojauti vienos kolonijos Amatų mokykloje — Aberdeen Industrial School.

Mokyklos patalpas vienos dienos laikotarpyje turėjo užleisti anglų kariuomenei. Mokinių buvo trys šimtai, ir beveik visi našlaičiai. Valdiškais autobusais pasisekė vaikus išvežioti šen, ten, bet dar pasiliko apie 100. Visi jaudinos dėl tokios padėties. Misionierius nusprendė keliauti su vaikais į Tai-Ku slėnį. Ten įsikūrė jų pačių pastatytose palapinėse. Kun. Antanas ten turėjo progos parodyti savo skautiškus gabumus.

Po savaitės japonai įsiveržė į patį Hong Kongą. Bombardavimų spaudžiamai, suskirstė vaikus į didesnes grupes ir pasiuntė ieškotis saugesnės vietos. Kelias berniukų pasiliko su kun. A. Perku mu saugoti maisto. Frontui priartėjus jau nebesuspėjo pasišalinti — buvo sužeistas peršavus koją. Anglų kariuomenės nešikai, jį nešė ir vėl susidūrė su japonais. Vienas iš jo nešikų mirtinai bu-

vo sužeistas, o sveikuosius nusivedė japonai ir jį vieną, sužeistą, paliko gulėti ant kelio. Matydamas mirštantį savo gelbėtoją, pajuto didelį dvasinį skausmą, ir pamirkęs pagaliuką į lašantį kraują, bandė parašyti, "kad patenkintas miršta už savo mokinius". Po to kun. Antanas nualpo ir nebeatsimena nieko.

Praėjus kelioms dienoms buvo surastas saleziečių ir nugabentas į kariuomenės užimtą prancūzų seselių ligoninę. Sužeistieji buvo paguldyti ant grindų, be jokios priežiūros ir be vaistų. Kasdieną mirdavo po kelias dešimtis sužeistų — atvažiuodavo sunkvežimiais ir pasiimdavo su savimi lavonus deginimui. Vieną dieną kun. Antanas pajuto, kad jį velka už kojų. Ėmė šaukti iš visų jėgų, kad jis dar gyvas. "Gera!", atsakė vilkikai: "tave paimsime rytoj".

Po to ir vėl turėjo laimės patekti į kun. Petro Urbaičio globą. Po pusės metų apleido ligoninę, su kriukiais. Pas kunigą Petrą Urbaitį atrado apie 60 savo našlaičių vaikų, kuriuos jis buvo išgelbėjęs. Koks malonus ir vėl pasidarė gyvenimas. Nors pats dar nesveikas, bet turėjo aprūpinti maistu 60 našlaičių vaikų. Visi vos nemirė badu, nes ne tik kad duonos neturėjo, bet rūko ir ryžių.

Vienas už kitą buvo atlaikę gedulingas pamaldas

Karui pražūsus ir komunistams užėmus kontinentinę Kiniją, gavo žinią, kad kun. Urbaitis suimtas ir pasiųstas į sušaudymo vietą. Reikėjo už jį "kaip mirusį" atlaikyti mišias. Viską padarė kiek galima iškilmingiau, atsilygindamas tuo pačiu, ką buvo padaręs jam kun. Urbaitis kadaise, nes irgi buvo atlaikęs gedulingas Mišias už kunigo Antano sėlą. Bet, štai, po kelių mėnesių mato ateinant kokią tai šmėklą: sulysusį, apžėusį plaukais, skarmalotą, gyvą žmogaus skeletą! Tik iš nosies ir akių atpažino, kad tai kun. Petras Urbaitis.

Sunku buvo išreikšti, ką tuo metu abu vienas kitam jautė, nes abu buvo "prisikėlę iš mirusių" ir vienas kitam nuoširdžiai galėjo asmeniškai padėkoti už atlaikytas gedulingas mišias.

(Aleksandra Vaisiūnienė: METRAŠTIS)

CHOPPERÍA
ALEXCHOPP **LTD.A.**



CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

MŪSŲ ŽINIOS

Halina Mošinskienė

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS BRAZILIOJE, Švietimo Komisijos posėdyje, įvykusiame š.m. vasario 6 d. Šv. Kazimiero parapijos patalpose rua Juatindiba, 28 - Moóca dalyvavo: L.B. Bendruomenės pirmininkus Jonas Tatarūnas, Ateitininkų pirmininkė Nilza Guzikauskas su vyru Hektoru, Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. Pr. Gavėnas, studentas Stasys Žūtautas, ponja Vera A. Tatarūnienė, "Volungės" choro vadovė Liucija Banytė, Br. Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirm. Flavijus Bacevičius, studentas Oktavijus Rutkauskas Machado, pirmininkavo Halina Mošinskienė.

Posėdyje buvo svarstoma atgaivinimas Lietuvių kalbos "šeštadieninės" mokyklos. Pamokos vyks. V. Zelinoje - Jaunimo namų patalpose šeštadieniais.

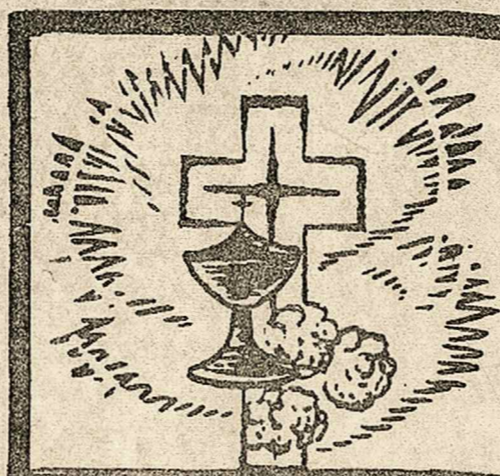
Įsirašiusieji mokiniai bus paskirstyti į 3 grupes: mažieji (4 - 7 m. amž.), paaugliai (7 - 10 m. amž.) ir moksleiviai vid. mokyklos ir suaugę norj pramokti lietuvių kalbos.

Mokytojais pakviesti sekantys asmenys: Oktavijus Rutkauskas Machado, studentas - vienus metus lankęs Vokietijoje Vasario 16-tos gimnaziją ir 3 mėn. lituanistinius kursus Vilniaus u-tete; Liucija Banytė - "Volungės" choro vadovė, jau keletą metų besidarbuojanti su "mažaisiais", kurios grupę sudaro 16-ka vaikų; Nilza Guzikauskas - baigusi universitetą, nuo mažens kalbanti lietuviškai ir lankiusi 1 semestrą augštesnį liet. kalbos kursą PUC; Angela Joteikaitė - diplomuota mokytoja, Vera A. Tatarūnienė lankiusi PUC liet. kalbos kursą, užbaigusi lietuvišką mokyklą prieš II-jį pas. karą S. Paulyje, didelė mėgėja liet. literatūros; Eugenija Bacevičienė, liet. skautų vadovė ilgus metus; Markus Lipas - lankęs "Vasario 16-tos" gimnaziją Vokietijoje ir daug pagelbėjęs skautų lietuvių kalbos pamokose; Silvija Bendoraitytė Machado - "Nemuno" taut. šokių vadovė.

Pamokos vyks šeštadieniais:

I - nuo 9 iki 11 val. ryto, Oktavijus Rutkauskas Machado, vyresniems.

II - nuo 11 iki 12 val. "mažųjų" už-



30-TOS DIENOS MIŠIOS

už a. a. SIMONĄ KUZMICKĄ, bus atlaikytos sekmadienį, vasario 23 dieną, 8 val. ryto, šv. Kazimiero parapijos koplyčioj. Gimines ir bičiulius kviečiame dalyvauti.

Duktė Aldona Žutautienė ir šeima



VISI LIETUVIUKAI! LIETUVIŠKĄ MOKYKLĄ! Nuotraukoj matome Lucijos Banytės mažuosius "RATUKO" šokėjus išpildančius savo numerį Vasario 16-sios minėjime.

Nuotr. P. Rukšio

siėmimai su Liucija Banyte

III - nuo 14 iki 15:30 val., paaugliai su Nilza Guzikauskaite.

IV - nuo 15 iki 17:00 val. vyresniems su mokytojais Angela Joteikaite arba Markus Lipas.

Lietuvių kalbos pamokos bus apmokamos pagal B.L. Bendruomenės Valdybos nutarimą, o taipogi ir mokytojai vadanamu "simboliniu" atlyginimu.

Nutarta: kreiptis į Pas. Liet. Bendruomenės Švietimo Tarybą, kad prisiųstų atatankamą skaičių vadovėlių nauja modernine sistema dėstymo, kad palengvintų darbą mokytojams ir moksleiviai turėtų kiekvienas knygą, iš kurios jis galėtų paruošti pamokas ir jas vartydamas susidomėtų daugiau naujų žodžių išmokti.

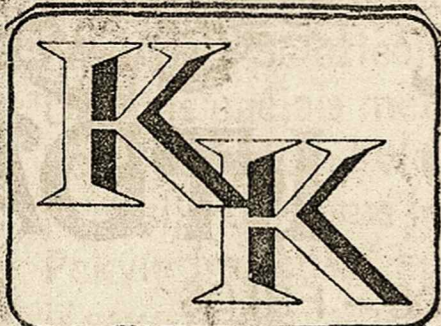
Kol tas knygas gausime, teks naudotis "Tėvų kalba", tuo kukliu Brazilijoje išleistu Juozo Karpavičiaus - J. Lukoševičiaus, rašytojo Kl. Jūros redaguota

vadovėliu. Alf. Petraičio liet. kalbos pamokomis, kun. P. Rukšio "kasetėmis" ir savo pačių vaizduote.

Tuo pačiu kreipiamės į visas lietuvių organizacijas, pavienius asmenis, jei turite atliekamą jau kada ir padėvėtą "Tėvų kalbos" knygėlę "paskolinti" ar "paaukoti" lietuviškos mokyklos mokinių panaudojimui, kadangi tai būtų labai svarbu, koordinuojant visą kursą. Knygas, elementorius, galite įteikti Šv. Kazimiero parapijos klebonijon.

Tuo pačiu skelbiame, kad 1986 m. kovo 1 d. įvyks mokinių registracija, o kovo 8 d. pirmosios pamokos.

Ypatingą dėmesį skiriame jaunosioms šeimoms - Jūsų rankose ir sąžinėje lietuvių tautos likimas išsivijoje. Nebūkime genocido dalyviais, bet taurūs senos tautos savo ateičiai ir kitom tautom pavydžiu.



Kayres, Kairys & Cia. Ltda.

INDÚSTRIA DE PEÇAS
LINHA MERCEDEZ BENZ

"Fones: 271-1173 e 271-4652

R. SUZANA, 961 - CEP 03223 - Jardim Independencia - S. Paulo

DR. PAULO ŠLEPETYS

CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 - Conj. 32
Fone: 881-8077 - Hor. 12-18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

BLB-nės TARYBOS POSĖDIS

Posėdis įvyko 1986 m. sausio 30 d. Šv. Kazimiero parapijos patalpose. Dalyvavo 11 Tarybos narių.

Posėdį pradėjo Tarybos pirmininkas, inž. Juozas Vaikšnoras, Sekretoriavo kun. Pranas Gavėnas.

Posėdžio nutarimai:

1. Valdybos p-kas, Jonas Tatarūnas, pristatė programą Vasario 16-tos minėjimo, kuris įvyks kartu su Vila Zelinės lietuvių bažnyčios 50 metų pašventinimo jubiliejum. Programa buvo priimta su mažais pakeitimais.

2. BLB-nės išdininkas, Endrikas Guzikauskas, pristatė 1985 metų pajamų ir išlaidų apyskaitą, jau patikrintą revizijos komisijos. Apyskaita buvo priimta.

3. Taryba nustatė solidarumo mokesčių 1986 metams. Bus Cr\$.50.000. Pastebėta, kad mažas skaičius tautiečių prisideda prie šio mokesčio, kuris skiriamas lietuviškam veikimui mūsų kolonijoj paremti.

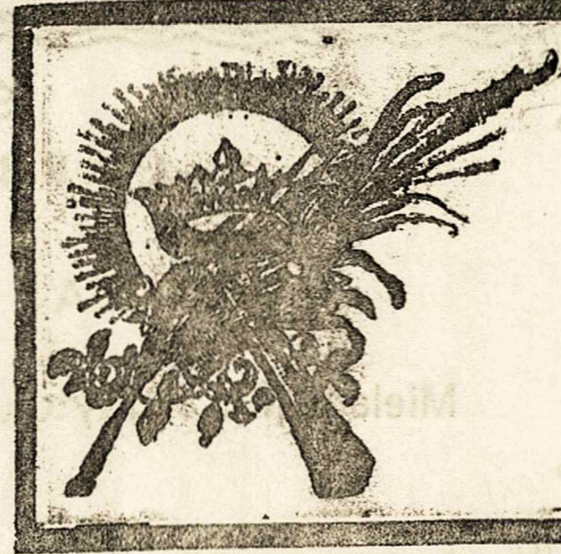
4. Taryba vienbalsiai nutarė paaugėti 200 dolerių Vasario 16 Gimnazijai, veikiančiai Vokietijoje.

5. Valdybos pirmininkas padarė pranešimą apie Lituanikos pikniko pastato nuosavybės pasikeitimą. Šis pastatas priklausė 50% BLB-nei o kitas 50% Šv. Juozapo Katalikų Bendruomenei. BLB-nė susitarė su šv. Juozapo Katalikų Bendruomenės valdyba ir už Cr.10.000.000 nupirko tą antrąją dalį, tapdama dabar vienintelė to pastato savininkė.

6. Taryba buvo informuota apie Vysk. Pauliaus Baltakio atsilankymą mūsų kolonijoje. Buvo nutarta jį pakviesti kalbėti per Vasario 16 minėjimą. BLB-nės narių susitikimas su Vyskupu bus Vasario 18 d., 20 va., šv. Kazimiero parapijos salėje.

7. Valdyba pasiūlė pagerbti PUC Universiteto lietuvių kalbos ir kultūros kurso dėstytojus ir tuo pačiu laiku įteikti Universiteto pažymėjimus tą kursą baigusiems studentams.

8. Valdyba dar pranešė, kad gavo "Spindulio" Šokių vadovės, iš Los Angeles, pranešimą, kad ši grupė, apie 30 asmenų, aplankys mūsų koloniją šių metų liepos mėnesį.

**AŲA****MONIKAI MAŽELIENEI**

mūsų narei ir jos buvusiai pirmininkei iškeliauvus amžinybėn, jos dukrai Eugenijai ir sūnui Stasiui su šeimoms reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą.

Lietuvių Katalikų Moterų Draugija

9. Valdyba dar pranešė, kad šiais metais Imigrantų Kultūrinė Paroda prasidės kovo 14 ir tęsis iki balandžio 23 dienos.

Kun. Pranas Gavėnas
Sekretorius

ŠAUNIOS VESTUVĖS

Lituanikos kopyltėlėj sausio mėn. susituokė **Sylvana Banys su dr. Francisco José Alameda Rangel**. Jaunoji yra ilgametė Volungės choro pianistė, pramonininkų Vinco ir Lucilos Banių duktė.

Lituanikos svečių namai prigužėjo kviestų svečių. Stalai pilni skanėstų. Lauke — staleliai su spalvotais skėčiais puošė ir sudarė labai gražų vaizdą mūsų tautiečių mėgiamoj vasarvietėj. Net ir saulėtas oras prisidėjo, nors trumpai pasirodęs lietus nesutrukdė linksmos svečių nuotaikos.

Tai jau antros vestuvės Lituanikos kopyltėlėj, kuri darosi mėgiama susituokimui mūsų lietuviškam jaunimui.

URUGVAJUS

Urugvajaus lietuvių Fatimos Marijos parapijos klebonas, "Žinių" redaktorius ir pasišventęs visuomenininkas, t. Jonas Giedrys, SJ, jau nuo kiek laiko negaluoja. Jį pavaduoti iš JAV-bių ten nuvyko t. Petras Daugintis. Kaip pranešama iš Čikagos, t. Daugintis ten gal pasiliks trejetą mėnesių.

T. Giedriui linkime greit pasveikti, o t. Dauginčiui — nepavargti. Ir abiem meldžiam Augščiausiojo ypatingos globos.



RIKARDAS BENDORAITIS

išvyko mėnesiui į Europą. Šalia turizmo Rikardas planuoja palankyti kiek galint daugiau lietuvių kolonijų ir institucijų. Rikardas yra Nemuno amamblio šokėjas. Geros kelionės, gražių atostogų ir laimingo sugrįžimo.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Juozas VALIULIS (85)	Cr.70.000
Kazimieras JANULEVIČIUS (1985)	Cr.60.000
João Alberto MINKAUSKAS	Cr.150.000
Vladas GODLIAUSKAS	Cr. 150.000
Roberto PETROKAS	Cr.150.000
Eugenija ŠLEPETYS	Cr500.000
Vladas ZIZAS	Cr150.000
Aleksandras KERŠYS	Cr150.000
Povilas PIPIRAS	Cr250.000
Albertas MAGILA	Cr200.000
Silvana de MESQUITA (85)	Cr.100.000
Jonas BALTADUONIS	Cr150.000
Marė JOVAIŠAS	Cr150.000

PIETŪS-PAGERBIMAS

Rengia Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
1986 m. kovo 9 d., 12,30 val.
Sąjungos - Aliança salėje
Rua Lituânia, 67 — Moóca

Programa

- Įteikimas pažymėjimų baigusiems Lietuvių Kalbos ir Kultūros kursą PUC Universitete
- Pagerbimas to paties kurso dėstytojų
- Pagerbimas trijų visuomenininkų, kurie daugiausia pasižymėjo 1985 metais Lietuvos išgarsinimo veikloje.

Rezervuoti bilietus iš anksto — tel. 63.73-44/ 274.51-16

Advokatas

ALFONSAS ALIONIS

OAB S/P 43890

Advogado - Contador

Av.Prestes Maia,241 - 7º and. cj.709

CEP 01031 - Centro - São Paulo

Telefones: 228-7088 escrit.

918-2196 resid.

MŪSŲ ŽINIOS

VYSKUPŲ LANKYMOSI PROGRAMA

Vasario 17 d., 10 val.: kunigų susitikimas su Vyskupu šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Vasario 18 d., 20 val. Vyskupo susitikimas su Brazilijos Lietuvių Bendruomenės šv. Kazimiero parapijos salėje.

Vasario 19 d. 20 val. Vyskupo susitikimas su Brazilijos Lietuvių Sąjunga.

Vasario 21, 22 ir 23 Lituanikoje Rekolekcijos ir Lietuvių Katalikų konferencija su Vyskupu. (Norintieji dalyvauti įsirašo iš anksto).

Vasario 23 d., 12 val. šv. Mišios, Archyvo pašventinimas ir pietūs Lituanikoje. (Neturintiems savo sūsisiekimo priemonių bus autobusas. Norintieji dalyvauti pietuose prašomi pakvietimus įsigyti iš anksto).

Vasario 24 ir 25 Vyskupo susitikimas su Peruibės lietuviais.

Vasario 26, 27 ir 28 Vyskupo susitikimas su Rio de Janeiro lietuviais.

Kovo 1 d., 19 val.: iškilminga jubiliejinė Vakariene – Vyskupo išleistuvės.

Kovo 2 d.: šv. Kazimiero šventė Mokoje.

Kovo 4 d.: Vyskupo išlydėjimas į Montevideo (16,30 val., skrydis Pluma nr. 502).

VYSKUPAS PAS MUS

TRUMPA VYSKUPŲ VEIKLOS KRONIKA

Vasario 14, orlaiviui tik pusvalandį pavėlavus, 10,30, laimingai atskrido į Guarulhos orauostį Lietuviams Katalikams Išeivijoje skirtas Ganytojas, J.E. Vysk. Paulius A. Baltakis OFM. Garbingo Svečio pasitikti nuvyko gana reikšminga, nors nedidelė, tautiečių grupelė: dvasiškiai, BLB-nės pirmininkas, choro lietuvių katalikų, jaunimo atstovai.

Vyskupas apsistojo V. Zelinos klebonijoje.

Net nespėjęs pailsėti, tą patį penktadienio vakarą užvedė pastoracinį pasikalbėjimą su lietuviais V. Zelinos bažnyčioj. Pagrindinė tema: Švč. Marijos rolė mūsų asmeniniam ir tautų gyvenime.

Šeštadienį, vasario 15, vakare – pokalbio tęsinys ir iškilmingas pasiaukojimas Nekalčiausiai Marijos Širdžiai, prieš Fatimos Marijos statulą, kurią Pop. Pijus XII pašventino ir paskyrė Lietuvai (kuri tačiau, esant visiems žinomoms politinėms sąlygoms, į Lietuvą negalėjo būti nuvežta, o pervežta į JAV, iš kur lanko lietuviškas parapijas. Vysk. Balta-

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAS.

JONAS CHOROCIEJUS

Mielam ML skaitytojui ir rėmėjui širdingai dėkojame.

Administracija



Šv. Kazimieras
Lietuvos ir viso pasaulio
lietuvių jaunimo globėjas

Tautos Globėjo Šventė

**SEKMADIENĮ, KOVO 2 DIENĄ
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ**

DALYVAUJANT LIETUVIŲ VYSKUPUI

**J. E. PAULIUI A. BALTAKIUI
PROGRAMA**

16 val. LIETUVIŠKOS PAMALDOS:

- procesija su Šventojo statula
- MIŠIOS, kurias laikys J.E.Vysk. Paulius A. Baltakis
- trumpa meninė dalis
- suneštinės vaisės

SU VYSKUPU LITUANIKOJ

Numatytos rekolekcijos ir Lietuvių Katalikų Konferencija su J. E. Vyskupu Lituanikoje prasidės penktadienį, vasario 21 d., 19 valandą.

DVIGUBAS MINĖJIMAS

Lietuvos Nepriklausomybės Deinos ir V. Zelinos Bažnyčios Jubiliejaus minėjimas sudarė tokią plačią šventės programą, kad pačiai programai – ir įspūdžiams – aprašyti reikia geros planksnos ir didesnio atsidėjimo, ko pačiai ML redakcijai trūksta. Tad laukiama įžvalgių bei įmantrių korespondentų, nors ateinančiam ML nuemriui.

DĖMESIO!

Lietuvių kalbos pamokom V. Zelinoj bus galima užsirašyti kovo 1 dieną nuo 14 iki 16 val. Jaunimo Namuose salėje nr. 4.

Pamokos prasidės kovo 8 dieną. Laukiame daug mokinių.

CURSO 
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDENCIA
Informações: tel.273-0338

kis ją atsiųsdino į Braziliją, o negalėjo įsivežti į Venexuelą ir Kolumbiją).

Sekmadienį, vasario 16 - šv. Juozapo bažnyčios jubiliejus ir iškilmingas Vasario 16-tosios minėjimas. (Šios dienos kronika duodama kitur).

Pirmadienį, vasario 17: lietuvių kunigų susitikimas su Vyskupu šv. Kazimiero parapijos patalpose. Kunigai, su Vyskupu, pasimeldė už persekiojamą Lietuvą (pagal Maldos kalendorių) ir prisiminė savo bendrabolius pasklidusius po Pietų Ameriką (o taip pat ir mirusiuosius). Po išsamios Vyskupo informacijos apie lietuvių veiklą bei veiklos programą įvairuose kraštuose, kunigai tarėsi apie Jubiliejaus šventimo programą čia, Brazilijoj.

Prieš piet visiems maloni staigmena: atvyko lietuvių vyskupo pasveikinti Brazilijos Vyskupų Konferencijos generalinis sekretorius ir Belém rajono vyskupas, Dom Luciano.

Šeimyniški pietūs saleziečių namuose visus gražiai nuteikė. (Dom Luciano pietums nepasilikė – jis "turėjo vežti į liginę" kokį tai kunigą).

(Kronika tęsis kitą savaitę – laikraštis jau eina į spaustuve).

**MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJŲ**